

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/496/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112208600
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5112208600.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľa: Slovenský pozemkový fond so sídlom Bratislava, Búdkova 36, IČO: 17 335 345 proti odporcovi: Mgr. O. K., nar. XX. X. XXXX, bytom X. K., X. XX, o zaplatenie 400,- Eur, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 7C/164/2012-36 zo dňa 22. júla 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 400,- Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Tiež ho zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 24,- Eur za uhradený súdny poplatok.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil prvostupňový súd s poukazom na § 1 zákona č. 552/2003 Z.z., § 170 ods. 1 a § 186 ods. 1, 2 Zákonníka práce, keď konštatoval, že odporca zodpovedá za škodu, vzniknutú navrhovateľovi zaplatením pokuty právoplatne uloženej súdom. Skutkovo vychádzal zo stavu opísaného navrhovateľom a z predložených listinných dôkazov, z ktorých vyplynulo, že uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 14. 9. 2010 bola Slovenskému pozemkovému fondu Bratislava uložená poriadková pokuta vo výške 400,- Eur z dôvodu hrubého sťaženia postupu súdneho konania, keď neoznámil do dedičského konania údaje žiadané súdom (nárok poručiteľky na vyplatenie finančnej náhrady za pozemok zložený do depozitu Slovenského pozemkového fondu), hoci tieto boli písomne žiadané listom zo dňa 2. 3. 2009, 17. 9. 2009, resp. 31. 5. 2010 a ktorým bol fond upozornený na možnosť uloženia poriadkovej pokuty za jeho nečinnosť. Uznesenie Okresného súdu Žilina bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoD/21/2010 zo dňa 31. 3. 2011. Zaplatením pokuty vznikla navrhovateľovi škoda, za ktorú vzhľadom na obsah pracovnej zmluvy, pracovnej náplne zodpovedá odporca.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému účastníkovi v konaní priznal náhradu trov pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie odporca. Podľa jeho názoru prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil a rozhodol na základe nedostatočne zisteného stavu veci. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok zmenil a návrh zamietol (zrušil a konanie zastavil). Prvostupňový súd vychádzal z protokolu o výsledku kontroly vykonanej zamestnancami odboru vnútornej kontroly SPF Bratislava zo dňa 22. 6. 2011, pričom táto bola účelová a tendenčná s cieľom nie zistiť skutočný stav

kontrolovaných vecí, ale nájsť akékoľvek dôvody, ktoré by odôvodňovali rozviazanie pracovného pomeru s osobou odporcu. V protokole sa uvádza, že zo strany súdu boli žiadané údaje listom zo dňa 2. 3. 2009, avšak tento list sa na RO SPF v Žiline nenachádzal a v podacom denníku nebol zaevidovaný. Nachádzala sa tam iba fotokópia doručená pravdepodobne s rozhodnutím súdu. Je potom otázne, či tento list vôbec v origináli pracovisku bol doručený. Ďalší list zo dňa 17. 9. 2009 sa nachádzal na pracovisku RO SPF v Žiline v origináli a v podacom denníku - protokole písomností bol zaevidovaný pod č. 2785 pridelený k riešeniu Ing. I.. Ďalší list zo dňa 31. 5. 2010 sa tiež nachádzal v origináli na pracovisku, ale nebol v podacom denníku zaevidovaný, ani nikomu pridelený. K tomuto odvolateľ uviedol, že tento list bol pridelený ním ústne Ing. I. a keďže list obsahoval hrozbu poriadkovej pokuty, osobne ho zanesol tejto pracovníčke, aby ho urgentne vybavila. Skutočnosť, že list nedala zaevidovať, nemohol ovplyvniť, pretože ročne prichádzalo na pracovisko cca 4 000 písomností. Na ozrejmienie ďalej uviedol, že pracovníci mali pridelené jednotlivé katastrálne územia a v rámci nich vybavovali všetku korešpondenciu týkajúcu sa daného katastrálneho územia, okrem problematiky nájomných zmlúv a pozemkových spoločností. Kontrolný orgán tiež konštatoval porušenie povinností Ing. I., ktorá nevybavila písomnosť súdu zo dňa 17. 9. 2009. Z uvedeného logicky vyplýva, že Ing. I. bola i spracovateľkou ďalšej písomnosti - listu zo dňa 31. 5. 2010, týkajúcej sa tej istej veci. Odvolateľ uviedol, že zodpovednostné predpoklady pre založenie pracovnoprávnej zodpovednosti neboli splnené, vyžaduje sa priama príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody, čo v tomto prípade chýba. Podľa neho pokuta bola uložená nie za to, že posledná písomnosť zo súdu nebola zaevidovaná, ale za to, že spracovateľ v lehote nevybavil podanie súdneho komisára, ktoré sa nachádzalo v spise spracovateľa, hoci formálne nebolo zaevidované. Za škodu tak odvolateľ nezodpovedá.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý uviedol, že dôvody uvedené v odvolaní odporcom sú účelové a žiadnym spôsobom nepreukázané. Kontrola plnenia úloh bola vykonaná v súlade s pokynom GR SPF č. 3/2011 o pravidlách vnútornej kontroly činnosti Slovenského pozemkového fondu. Navrhovateľ mal povinnosť požadovať od zamestnanca náhradu škody, za ktorú tento zodpovedá. Škodová komisia je len poradným orgánom generálneho riaditeľa, ktorý jej návrhmi nie je viazaný. Zisťovať doručenie listu zo dňa 2. 3. 2009 regionálnemu odboru SPF v Žiline je nepodstatné, pretože pokuta bola uložená za nedodržanie lehoty uvedenej v liste zo dňa 31. 5. 2010 a tento list bol regionálnemu odboru SPF v Žiline doručený dňa 2. 6. 2010. K tomuto listu odporca uviedol, že ho osobne zanesol Ing. I., aby ho urgentne vybavila, avšak v konečnom dôsledku vyplýva zodpovednosť odporcu za plnenie úloh vyplývajúcich pre fond, ako aj z povinnosti vedúceho zamestnanca riadiť a kontrolovať prácu zamestnancov. Tvrdenia, že ústne poveril iného zamestnanca vybavením predmetného listu zo dňa 31. 5. 2010, nie sú ničím podložené a nezabávajú odporcu zodpovednosti za porušenie povinností pri plnení pracovných úloh. Z uvedených dôvodov prvostupňový súd správne vo veci rozhodol a vec správne právne posúdil. S jeho závermi sa navrhovateľ stotožňuje, ako aj s tým, že príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody spočívala v tom, že odporca opomenul vybaviť, resp. prideliť list zo dňa 31. 5. 2010 inému zamestnancovi, za čo bola navrhovateľovi uložená pokuta a jej zaplatením vznikla škoda. Z uvedených dôvodov žiadal navrhovateľ rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu s poukazom na ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Z rozsudku prvostupňového súdu, ako aj z predložených listinných dôkazov v konaní mal i odvolací súd preukázané, že v súlade so zákonom č. 552/2003 Z.z. medzi navrhovateľom a odporcom na základe pracovnej zmluvy dňom 13. 7. 2007 vznikol pracovný pomer a odporca listom z toho istého dňa bol poverený riadením regionálneho odboru Slovenského pozemkového fondu v Žiline. Poverenie bolo písomne zrušené dňom 3. 11. 2010. Z uznesenia Okresného súdu Žilina sp. zn. 15D/1087/2006 zo dňa 14. 9. 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoD/21/2010 zo dňa 31. 3. 2011 vyplynulo, že Slovenskému pozemkovému fondu Bratislava uložil súd poriadkovú pokutu vo výške 400,- Eur z dôvodu hrubého sťaženia postupu konania súdu tým, že neboli poskytnuté údaje (oznámenie výšky nároku poručiteľky na vyplatenie finančnej náhrady za pozemok zložený do depozitu SPF), žiadané listom zo dňa 2. 3. 2009 a urgované listom zo dňa 17. 9. 2009, resp. 31. 5. 2010, kde bol navrhovateľ upozornený na možnosť uloženia poriadkovej pokuty, pokiaľ požadované údaje neposkytne

v lehote do 20. 6. 2010. Poriadková pokuta uložená súdom vo výške 400,- Eur bola zaplatená dňa 15. 6. 2011. Podľa pracovnej náplne zo dňa 13. 7. 2007 zodpovedal odporca ako riadiaci pracovník regionálneho odboru v Žiline za plnenie úloh vyplývajúcich pre fond zo všeobecne záväzných predpisov, za spisovú službu, ukladanie a skartovanie písomností, pričom za účelom plnenia úloh okrem iného zabezpečuje vybavovanie sťažností, oznámení a podnetov doručených regionálnemu odboru, vystupuje pred notármi alebo súdmi v konaniach o dedičstve, ktoré pripadlo štátu a v neposlednom rade riadi, kontroluje a hodnotí zamestnancov regionálneho odboru. Z protokolu o výsledku kontroly vykonanej z poverenia generálneho riaditeľa vypracovaného dňa 22. 6. 2011 vyplynulo, že kontrolná skupina konštatovala porušenie povinností uvedených v pracovnej náplni Mgr. K. zo dňa 13. 7. 2007, v zmysle ktorej zodpovedal za plnenie úloh vyplývajúcich pre fond zo všeobecne záväzných predpisov na úseku spisovej služby. Konštatované bolo aj porušenie povinností Ing. I., ktorá nevybavila písomnosť - list zo dňa 17. 9. 2009. Kontrola tiež zistila, že list zo dňa 2. 3. 2009 sa v origináli nenachádzal na regionálnom odbore SPF v Žiline a nebol zaevidovaný v protokole písomností, nachádzala sa tam iba fotokópia doručená pravdepodobne s rozhodnutím súdu. List zo dňa 17. 9. 2009 sa nachádzal v origináli a v podacom denníku bol zaevidovaný dňa 22. 9. 2009 a pridelený k riešeniu Ing. I.. List zo dňa 31. 5. 2010 sa nachádzal na RO SPF v origináli, ale nebol v podacom denníku - protokole písomností zaevidovaný, ani nikomu pridelený.

Vzhľadom na takto zistený skutkový stav má odvolací súd za to, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu je vecne správny. Prvostupňový súd správne dospel k záveru, že boli splnené všetky predpoklady pre priznanie škody v zmysle § 179 Zákonníka práce, keď bolo preukázané, že ku vzniku škody došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Navrhovateľ dostatočným spôsobom preukázal vznik škody, protiprávny úkon, porušenie povinnosti pri plnení úloh alebo v priamej súvislosti s ním, príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody, ako aj zavinenie na strane zamestnanca. Konanie zamestnanca, ktoré bude mať relevantné právne dôsledky, môže spočívať nielen v aktívnom konaní, ale aj v opomenutí konať v prípade, ak zamestnanec mal povinnosť konať určitým spôsobom. Jednoznačne k povinnostiam odporcu ako riadiaceho pracovníka patrilo riadiť a kontrolovať zamestnancov regionálneho odboru. Odporca nespochybnil, že vedel o liste zo dňa 17. 9. 2009, ktorý bol pridelený Ing. I. na vybavenie a tiež sám potvrdil, že list zo dňa 31. 5. 2010, v ktorom bola organizácia upozornená na možnosť uloženia poriadkovej pokuty, osobne odovzdal na vybavenie pracovníčke Ing. I.. Pokiaľ by aj toto jeho tvrdenie bolo pravdivé, ďalšou nečinnosťou (neskontroloval tento svoj pokyn, hoci na vybavenie listu - poskytnutie údajov bola stanovená lehota do 20. 6. 2010) zodpovedá tak za nesplnenie povinnosti pracoviska, ktoré riadil a kontroloval. Naviac, ak preukázateľne sa jednalo o opakované urgencie, z ktorých vyplynulo, že povinnosť poskytnúť požadované údaje súdu - súdnemu komisárovi splnená nebola. Aj odvolací súd má za to, že ak následne za nesplnenie povinnosti bola pracovisku uložená pokuta, jej zaplatením vznikla navrhovateľovi škoda, za ktorú v celom rozsahu zodpovedá odporca. (list zo dňa 17. 9. 2009 pridelil pracovníčke I., pričom o jeho „nevybavení“ sa dozvedel najneskôr z listu zo dňa 31. 5. 2010, ktorým súd urgoval poskytnutie požadovaných údajov, avšak ani vybavenie tejto „urgencie“ opakovane neskontroloval, prípadne sám nevybavil, hoci ako riadiaci pracovník bol oboznámený s tým, že za nevybavenie tejto žiadosti hrozí uloženie pokuty) Odvolací súd sa tak s postupom prvostupňového súdu, so závermi jeho rozhodnutia, ako aj s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje a na tieto v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. poukazuje.

Pokiaľ v odvolaní namietal odporca nesprávne právne posúdenie veci, s týmto sa odvolací súd nestotožnil, nakoľko zodpovednosť odporcu súd odvíjal od zákona č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme, v zmysle ktorého podľa § 1 ods. 4 na pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme sa vzťahuje Zákonník práce, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Uvedený zákon náhradu škody upravuje v § 13a (znenie účinné v čase vzniku škody) a v ostatnom sa teda náhrada škody riadi ustanoveniami Zákonníka práce. Prvostupňový súd správne potom skutkový stav podradil pod príslušné zákonné ustanovenia.

Odvolateľ tiež namietal nedostatočne zistený stav veci, avšak vo svojom odvolaní poukazoval len na tie isté skutočnosti, resp. listinné dôkazy, z ktorých pri rozhodovaní vychádzal aj prvostupňový súd (rozhodnutie o pokute, listy zo dňa 17. 9. 2009, resp. 31. 5. 2010, pracovná zmluva, pracovná náplň). Jednotlivé dôkazy, resp. ich hodnotenie vykonal prvostupňový súd v súlade s ustanoveniami § 122, § 123, resp. § 129 O.s.p.. S hodnotením jednotlivých dôkazov v zmysle § 132 O.s.p. sa stotožnil aj odvolací súd.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie za dôvodné a rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust.

§ 224 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože odporca nebol úspešný v odvolacom konaní a navrhovateľ si trovy neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.